

మలయారుతం - ర్యంప

ఇదిగాక సాభాగ్ను - మిదిగాక తపము మరి
యిదిగాక వైభవం - జికనొకటి గలదా

అతివ జన్మము సఫల - షై పరమ యోగివలె
నితర మోహసేష్ట - లిస్సియును విడచె
సతికోలకలు మహా - శాంతషై యిది చూడ
సతత విజ్ఞాన వా - సనహోలె నుండె

తరుణి హృదయము క్య - తార్థత బోంబి విభుమీబి
పరవశానంద సం - పదకు నిరవాయె
సరసిజాసన మనో - జయమంబి యింతలో
సలలేక మనసు ని - శ్ఛల భావమాయె

శ్రీ వేంకటేశ్వరుని - జింతించి పరతత్వ
భావంబు సిజముగా - బట్టి చెలియాత్త
దేవోత్తముని కృషా - ధీనురాలై యిపుడు
లావణ్ణపతితి ను - ల్లంబు తిరమాయె

అన్నమాచార్యులు అద్భుత సాందర్భలపారులుగా వెలయించిన సంకీర్తనలు ఎన్నో పరమానందసిధి పాంబిన పరమయోగిలో శ్యంగార నాయికనూ, ఆ నాయికలో యోగిసీ పరస్పరం ఆపాబించి, వారుభయులకూ అభేదమేర్పరచి, శ్రీయోగ విద్యాతంత్రపరంగా, శ్యంగార వేదాంతాలని పరాకాష్టకు చేల్చిన ఈ ప్రతియ ఆంద్ర సాహిత్యంలోనే కాదు మరే భాషా సాహిత్యంలోనూ లేదనడం స్వభావోత్తియే.

నాయిక అలమేల్చుంగ శ్రీ వేంకటపతితో రతికేళిని చౌక్కి వివశయై ఉన్నది. ఆమె జన్మ సఫలషై పరమయోగివలె, ఇతర మోహసేష్టలస్నీ త్వజించినది. శ్రీవిద్యాపరంగా యిక్కడ త్రైలోక్య మోహన చక్రం. ప్రథమావరణం శ్యంగారరసం, మూలాధారచక్త ప్రకృతి సూచితం. ఆమెకోలకలు అస్త్ర తీల శాంతించినవి. (సర్వాశా పరిపూర్క చక్రం సూచితం). ఆ శాంతస్థితి సతతషైన విజ్ఞాన వాసనవలె ఉన్నదట. ‘ఈశ్వరానుగ్రహిత్ పుంసాము దైత్యత వాసనా ’ జ్ఞానాదేవతు కైవల్యం అన్నవి పత్రుణ వాక్యాలు. చిచ్ఛక్తి అజ్ఞాన తిమిరాన్ని

తొలగించే ఓపం గనుక ఇక్కడ స్వాధిష్టాన్ చక్రం సూచితం.

తరుణి హృదయము కృతార్థత ఏంబినటి. విభునిమీది పరవశానంద సంపదకు ఆమె యెద భాండారమైనటి. లక్ష్మీ హృదయంలో విష్ణునియెడ పరవశానంద సంపద ఉండడం ధర్మం. ఆమె ప్రకృతి. ఆయన పురుషేత్తముడు. లక్ష్మీ హృదయవాసి శ్రీనివాసుడు. శ్రీవిష్ణు హృత్మమలవాసిని విశ్వమాత. ఇక్కడ ‘హృదయం’లో అనాహత చక్రం సూచితం. పరవశానంద సంపద అన్నపుడు విశుద్ధ చక్ర సూచన.

సరసిజానన మనో జయమంచినటి. ఆమె జిత మనోవస్త ఉపమించరాణి దైనంత లో కేంద్రీకృత శ్రీవేంకటోశ్వరేక భావనమై మనసు నిష్టలమైనటి. సరసిజానన మనోజయ మంచినటి అనడంలో గూడార్థం ఉన్నది. మనస్తత్వం గలది ఆజ్ఞా చక్రాన్ని దాటితే సహస్ర దళ కమలం యోగులకు కస్ఫట్టుతుంది. ఆ సహస్రదళ పద్మంలో లక్ష్మీనారాయణులు విషాలస్త్రా ఉంటారు. తత్కమల దర్శనం సిద్ధించిన వాలకి సహస్రదళ కమలో పరివాసి ర్యైన చంద్రుడు (మామూలు చంద్రునికన్న అన్నాడు) నిత్య అనే కళ గలిగి సాధకులపై జిందువు జిందువుగా అమృతాన్ని చిలికిస్తోడట. తత్త్వహస్తార పద్మ దర్శనాన్ని సూచించడా నికి ‘సరసిజానన’ అన్నారు అన్నమాచార్యులు. (త్వాగరాజస్వామి ఎందరో మహానుభావు లు కీర్తనలో ‘చందురు వర్ణసి అందచందమును హృదయారవిందమున జాచి బ్రహ్మ నందమనుభవించువా’ రస్సపుడు ఇదే అర్థం. శ్రీరాముడు చందురు వర్ణాడు కాడుగదా మల) ఆ సుధాజిందు నిష్ఠంద ప్రాప్తియే బ్రహ్మానంద సిద్ధియని సమయాచార తత్త్వరజనులూ పాతంజలీత్వాది యోగివరేణ్యులూ ఉద్యచించారు.

ఆమె నిర్లోహ, నిష్ఠామ నిష్ఠలంక నిరంజన నిల్చకల్ప నిరంతరర స్థితిలో - శ్రీవేంకటోశ్వరుని నిత్యలైక భావంతో చింతిం చినందున

పరతత్వభావమును సాంతం చేసుకున్నది చెలి యాత్మ. (జిందుకు ప్రమాణం హం స మంత్రం. ‘హంసిశ్శివస్థాహం, సాహిహం, హంసశ్శివః’ అని. తానే ఆ స్వామిలో ఒబిగి ఆ యన కృపాధినురాలైనటి. ఆయన కృపయే తానైనదని ధ్వని. అప్పుడు కడు చంచలయైన లక్ష్మీ లావణ్యవతికి చాంచల్చం పోయి స్థిరమైన శ్రీ వేంకటోశ్వర దయాకారయై ఆమె తన సర్వస్వాస్త్రమికి అర్పణం చేసిన త్వాగగుణం వల్ల అమృత తత్త్వాన్ని ఏంబినటి. ‘త్వాగే సైతేన అమృతత్వ మానసుః’ అని శ్రుతి వాక్యం (త్వాగు వల్ల మాత్రమే అమృతత్వం కలుగగలదు). ఈ సంకీర్తనలోని శ్రీవిద్ఘ విషయానికి ఆధారం శ్రీమచ్ఛంకరుల సాందర్భ లహరిలోని 9వ శ్లోకం.

మహిం మూలాధారే కమపి మణి పూరే హతవహం

స్థితం స్వాధిష్టానే ప్యాది మరుత మాకాశము పల
 మనోహి భూ మధ్య సకలనుహి భిత్తాకుల పథం
 సహస్రారే రమ్మె సహారహసి పత్తా విహారసే

శ్లోకతాత్పర్యమిభ - ఓ శ్రీదేవి మూలాధార చక్రంలో భూమి తత్త్వాన్ని మణిపూర చక్రం
 ఉదకాస్తి స్వాధిష్టాన చక్రంలో అగ్నితత్త్వాన్ని అనాహత చక్రంలో వాయు తత్త్వాన్ని, ఆజ్ఞా
 చక్రంలో మనస్తత్త్వాన్ని, ఈ కులపథ సకలమునూ అభిగమించి, (చేటించి) నీవు
 సహస్రదశపద్మంలో పతితోగూడ నిత్యవిషిరము చేస్తుంటావు. మరి ఇంతకన్న సౌభాగ్యం,
 ఇంతకంటే తపము, ఇంతకన్న వైభవం మరెక్కడైనా కలవా? లేవు. భాగ్యంలో తపంలో
 వైభవంలో యిదే మలిమాట.

శంకరాచార్యులే అన్నమాచార్యులన్న భావం, నమ్మిక ఈ సంకీర్తన అమృతమును
 మధించేవాలికి కలుగుతుంది.

- ఈ సంకీర్తనకు ఈ వ్యాఖ్య చాలదు. పలసినవారు దల్చించవలసిన గ్రంథాలు.
1. శ్రీమచ్ఛంకరుల సాందర్భాలపాల (లొల్ల లక్ష్మీధర దేశికుల లక్ష్మీధర వ్యాఖ్యతో). 33 నుండి 7 శ్లోకాలు ప్రత్యేకంగా.
  2. ముత్తుస్వామి బీజీతుల నవావరణ కీర్తనలు.
  3. వేదాంత దేశికుల దయా శతకము.

ఈ కీర్తన అలమేళ్లంగా శ్యంగారలక్ష్మీప్యాదయ మంద్రం బుపి మంత్రప్ప అన్నమా
 చార్యులు. ఖండగతి పదకవిత చందం శ్రీవేంకటీశ్వరుడు అభిష్టానదేవత. మధుర భక్తి
 జీవిం. సరస వత్సర్తి కీలకం. ఆధ్యాత్మిక శ్యంగార విజ్ఞాన పరిషాకరం శక్తి. అలమేళ్లంగా స
 హిత శ్రీవేంకటీశ్వర ప్రసాద రూప రససాప్రాజ్ఞ ప్రాప్తి ర్థం జపము విసియోగం. గానా
 భిన్నయ తాజద్దుత కరణాలు అంగన్తాన కరన్తాసాలు. అన్నమాచార్య పదగానస్తియ పాల
 పదకమలకాంతి ధ్యానం, ధాతుమాతు పునరావృత్తియే పునశ్చరణ.